

Recensie

Titel: Alles gaat voorbij, verhalen over Mi Amigo en Maeva

Auteur: Ben van Praag

Omslagontwerp: Anna Continua

Foto auteur: Marc Hermans

Uitgave: Eric van Houte 2023

Internetsite: www.allesgaatvoorbij.be

Pagina's: 228

ISBN 978 94 0370 895 9

Het maken van een weblog gebeurde voor het eerst in december 1997 en het was in de maand mei 1999 dat het verkorte woord blog tevoorschijn kwam. Vele personen, die al met internet werkten, vonden het een fijne manier om hun belevenissen dan wel kennis via een eigen blog te delen met anderen. Eerst op kleine schaal maar hoe meer en meer internet gebruikt ging worden hoe meer volgers de schrijver van een blog kreeg.

We zijn 2,5 decennia verder en veel bloggers van toen houden zich meer bezig met het verkrijgen en delen van informatie via speciale Facebook groepen. Maar toch blijven sommige bloggen gewoon bestaan en voor velen interessant, zo ook voor de 65-jarige Ben van Praag uit Vlaanderen, die een lang historie van radiomaken heeft doorgemaakt en niet alleen in Vlaanderen bekend werd maar ook, vooral bij de luisteraars van Radio Mi Amigo 272, in Nederland.

Mede doordat Van Praag ging meedoen in een aantal FB groepen kwamen er ook de vragen of het niet mogelijk was de afleveringen

van zijn blog, waarmee hij in augustus 2004 een aanvang maakte, te bundelen in een boek. Opmerkelijk is dat hij in november 2005 stopte met het blog maar in april 2023 de draad weer oppakte, gelukkig met nog vele herinneringen.

'Alles gaat voorbij, verhalen over Mi Amigo en Maeva', ligt voor mij op de leestafel. De eerste afleveringen van het blog in boekvorm, gaan vooral over personen die hij tijdens zijn radioloopbaan bij verschillende stations in Vlaanderen heeft meegemaakt. Namen als deejay Kabouter Rondbuik en Piet Keizer verbazen mij als lezer. Laatstgenoemde heeft een verleden op radiogebied die terug gaat naar 1978 toen hij samen met Ton van Draanen en mij het blad Freewave Media Magazine oprichtte, een blad dat nog steeds - onder een iets gewijzigde naam- verschijnt. Maar ook komt Luc de Groot veelvuldig voorbij. Samen met hem publiceerde ik vele malen een rubriek in Baffle en in het latere RadioVisie. Hij onder het pseudoniem Mario van Stuyvendeale.

Het zijn korte anekdotes waarbij Van Praag vooral persoonlijke herinneringen met de beschreven personen de lezer aanbiedt. En dan komt eindelijk een langere aflevering van een blog voorbij vanaf pagina 25 waarin Ben zijn liefde voor radio verzorgd door zeezenders beschrijft, maar ook vertelt hoe hij dat deel van het radiowereldje is binnen gekomen in juli 1979.

Het werd mogelijk door de komst van Radio Mi Amigo 272, een vervanger van zendschip middels de MV Magdalena en tevens naamverandering door toevoeging van '272'. Radio Mi Amigo was in oktober 1978 uit de ether verdwenen vanaf het gelijknamige zendschip. Er zat dus acht maanden tussen van stilte en niet anderhalf jaar zoals Van Praag zich herinnerde.

Maar de start van zijn radiocarrière was begonnen, zonder enige kennis van radiomaken en met zeeziekte op weg naar de eerste 'Van

Praag klanken' op de radio. Binnen een paar uur werd hij klaargestoomd om op eigen benen, hoewel moeilijk op een onrustige Noordzee, zijn eerste programma's te kunnen presenteren. Let wel we schrijven over 44 jaar geleden.

Het zijn van die kleine wetentjes zoals dat aan boord van het zendschip een korte golf radioverbinding was die kon worden geactiveerd als Mi Amigo 272 uit de ether was en op die manier, vooral onder moeilijke omstandigheden, contact kon worden gelegd met de organisatie aan land, lees Patrick Valain. Dat ging via het kuststation in Oostende onder de naam Centricity, de originele naam van de MV Magdalena. Maar ook over de voortzetting van het station aan land, Radio Maeva, valt volop informatie te lezen die voor mij als kennen nog niet bekend was.

Het raakte mij bij het lezen van de opmerking in een van de afleveringen dat Kees Borrel maar een simpele kok was, terwijl anderen vol lof waren over de kook- en bakkunsten van deze persoon. Maar gelukkig bleek het toch een toffe Nederlandse peer.

Vermakelijk is ook een herinnering aan de dag en nacht in de Nederlandse politiecel, nadat de Magdalena in opdracht van de overheid in september 1979 was binnengesleept en de bemanning werd vastgehouden. Van Praag dacht in het toilet een belangrijk document te verscheuren en door te spoelen. Edoch een volgend persoon op de wc ontdekte dat hij vergeten had door te spoelen.

Andere onderwerpen die onder meer voorbij komen zijn een lang schrijven van een vrouwelijke fan, die een hele wc rol vol schreef, de tik, uitgedeeld door Jerney Kaagman, de avonturen samen met Herman Brusselmans. Maar ook hoe Van Praag tijdens de schooltijd zijn eigen fanclub oprichtte in Vlaanderen voor The Osmonds en op die manier een aardig bedrag wist binnen te halen van toekomstige abonnees van zijn fanblad. Het is de moeite waard ze allemaal eens rustig te gaan lezen.

Omdat het een boek bestaat uit een verzameling blogs dient de lezer er wel rekening mee te houden dat de onderwerpen door elkaar heen voorbij komen. Hier en daar hilarisch, dan weer aardig privé, gericht, smeugig maar ook weer terugkerend naar, waar de titel van het boek voor staat: Mi Amigo en Maeva.

Tip tot slot: achter in het boek is een aantal lege pagina's. Vul voor jezelf het onderwerp in, bijvoorbeeld 'zeezender' en vermeld welke blogs het onderwerp herbergen. Op die manier kun je later nog eens alles teruglezen over het betreffende onderwerp.

Hans Knot oktober 2023

